

POHŘEBNÍ SENDVIČE

„Podívejte se na ni. Jako by pro to byla stvořená.“ Nancy šfouchla loktem do Pam a kývla směrem k Marlene.

„Pro co?“ zeptala se Shalisa. „Pro vdovství?“

Nancy přikývla. „Nechci být necitlivá, ale vypadala podle vás Marlene někdy lépe?“

Trojice žen s trojúhelníkovými sendviči na malých talířcích vytvořila těsný kroužek a sledovala přítelkyni, jak po boku svých tří dcer zdraví smuteční hosty. Marlene vypadala jako vdova po filmové hvězdě. Dlouhé světlé vlasy jí jemně rámovaly obličej a rty pod černým závojem zdobil zdrženlivý úsměv. Černé šaty bez rukávů jí splývaly přes průsvitné punčocháče doplněné lodičkami na vysokých podpatcích.

Pam musela souhlasit. „Úplně září. Myslíte si, že se dala nalíčit?“

„Určitě si nechala prodloužit vlasy,“ odpověděla Nancy. „Neměla tak dlouhé vlasy, nebo se pletu?“

„Ty šaty jsou nové. Vsadím se, že pod nimi má dvoje stahovací kalhotky,“ poznamenala Shalisa. „Vypadá v nich báječně.“

Jakmile se zpráva o Daveově smrti roznesla, Marlenina rodina se slétla ze všech stran, a zatímco zpočátku organizovaly Pam, Nancy a Shalisa svozy z letiště, přijímaly objednávky květin a ohřívaly dušené maso se zeleninou, třetího dne se stáhly do svých domovů a nechaly Marlene a její příbuzné čekat na oficiální zprávu od koronera a plánovat Daveův pohřeb.

Vzhledem k tragickým okolnostem trvalo několik dní, než bylo potvrzeno, že Dave zemřel „nepřirozenou smrtí v důsledku nešťastné náhody“. Jinými slovy, byla to děsivá nehoda. Daveovy příbuzné si postesklly, jaká je škoda, že jeho rakev zůstala během

pohřbu zavřená. Byl to přece takový fešák s výjimečně hustou hřívou vlasů – rády by se ještě naposledy pokochaly jeho pohlednou tváří. Po obřadu se jeho rodina i přátelé sešli v přijímacím salonu kasina, což zařídil Hank jako jakousi zdvořilostní nabídku rodinám zaměstnanců, aby měly v době ztráty o jednu starost méně.

Když na parkovišti u kostela zaklaply dveře aut za smutečními hosty, dvě černé limuzíny odvezly novopečenou vdovu, její tři dcery a jejich manžele do deset bloků vzdálené moderní stavby tyčící se nad vodní hladinou. Do jediného kasina v oblasti, základního kamene čilého turistického ruchu a hlavního lákadla přilehlého hotelu se stovkou pokojů a konferenčními prostory, jejichž komplex dominoval pobřeží.

Vozidla jedno po druhém zastavovala na kruhové příjezdové cestě a vysazovala truchlící, kteří vystoupali po deseti schodech k zastřešenému vchodu kasina ze skla a oceli. Vlajka uprostřed kruhu, třepotající se ve slaném větru vanoucím od Atlantiku, byla z úcty k zemřelému zaměstnanci spuštěna na půl žerdi.

Pam věděla, že Hank s Larrym už budou uvnitř, protože se rozběhli k Hankovu autu, jakmile pohřební vůz vyrazil do krematoria. Jako provozní ředitel kasina chtěl Hank přijet první, aby se ujistil, že je postaráno o všechny detaily, zatímco Andre vezl ženy – Shalisa seděla na místě spolujezdce a Pam s Nancy vzadu. Zaparkoval na vzdálenějším parkovišti s tím, že jim procházka udělá dobře a aspoň splní potřebný počet kroků. Nancy už otvírala ústa k protestu, ale Shalisa jí dala zavrtěním hlavy najevo, že nemá cenu se vzpírat.

Jakmile vstoupili do kasina, museli se proplést mezi hloučky turistů a místních. Razili si cestu kakofonií hracích automatů, tichého klapotu rulet a tlumeného cvakání kostek poskakujících po čalouněných stolech až k eskalátorům, kde je diskrétní nápisy nasměrovaly do třetího patra na smuteční hostinu na Daveovu počest.

Účast byla slušná. Dave zemřel v optimálním věku, aby na jeho pohřeb dorazila spousta lidí. Byl dostatečně mladý na to, aby jeho rodina a přátelé nevymřeli dřív než on, a dostatečně starý na to, aby přátelé jeho dcer dostáli dobrým mravům a přišli. Někteří si přivedli i doprovod.